

[Svend Auken]

uden at der, før reformerne blev gennemført, var den store folkelige opbakning. Det gælder en række af de store politisk-demokratiske reformer. Først da de var gennemført, kom den folkelige tilslutning. Først da demokratiets klæder var der, voksede man inden i dem. Det tror jeg også gælder diskussionen om ØD.

Når hr. Bo Kristensen siger: hvorfor foretrækker vi ikke frivillige ordninger, hvor den enkelte selv kan bestemme, så tror jeg, at han glemte at fortælle, at ved det frivillighedsbegreb, som f.eks. regeringens forslag bygger på, er den enkelte, der selv kan bestemme, arbejdsgiveren. Det er ikke lønmodtageren.

Hvis lønmodtageren er ansat på en A.P. Møller-virksomhed, der giver et kæmpeoverskud, og han siger: nu har jeg givet den en ekstra skalle; skal jeg så ikke have andel i overskuddet? – så kan han ikke selv bestemme, at han skal have nogen andel, eller hvor den skal placeres osv. Der er den enkelte, der har en frivillig mulighed for at sige ja eller nej, A.P. Møller selv.

(Kort bemærkning).

Bo Kristensen (KF):

Jeg forstår, at denne debat går efter tesen om, at det bedste forsvar er et angreb.

Det, jeg spurgte om, var: hvad gør man over for de tvungne ordninger, hvor man opretter et bureaukrati, og hvor amtsorganisationerne, som skal bygges op, skal fungere med et demokrati, som skal være, hr. Svend Auken brugte udtrykket »lokale lønmodtagere«? Hvad er det for organisationer? Hvor bredt skal det være? Hvilket bureaukrati ønsker hr. Svend Auken at bygge op, således at det overskud, som jeg forstod på hr. Svend Auken skulle ligge langt ude i fremtiden, fordi det ikke rigtig kunne styres, kan være til rådighed? Hvornår kan vi få at vide, hvor stor andel der i virkeligheden går til bureaukrati, og få den diskussion, som hr. Svend Auken ønsker sig?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det er nu ikke så indviklet, som hr. Bo Kristensen vil gøre det til. Jeg vil tage en parallel lovgivning, hvor resultaterne meget vel kan sammenlignes med det, vi tror ville

blive resultatet af vort forslag, hvis det blev gennemført.

Det er arbejdsmiljøloven. Jeg er ked af at bruge det eksempel, for her stemte de Konservative jo imod og var stolte af det. Men arbejdsmiljøloven var en forpligtelse for virksomhederne. Det var ikke frivilligt, om man ville have et godt arbejdsmiljø eller ej. Det var en pligt for virksomhederne. I henhold til den lov skulle der på hver virksomhed oprettes en sikkerhedsorganisation, hvor de ansatte på den enkelte arbejdsplads sammen med virksomhedens ledelse selv løste arbejdspladsens miljømæssige problemer.

Det er den konstruktion, vi forestiller os med vort OD-forslag.

Collet (KF):

Regeringens OD-forslag giver rigtig mange socialdemokratiske vælgere kontante penge på lommen. Og dog går Socialdemokratiet imod. Regeringens forslag kan give den enkelte medarbejder 6.000 kr. skattefrit om året. Socialdemokratiet ønsker i stedet disse penge placeret i en fagforeningsfond. Regeringens forslag tillader, at medarbejderne og ledelsen frit kan tilrettelægge overskudsdelingen, så den passer i deres virksomhed. Socialdemokratiets forslag er en firkantet tvangsordning, der trækkes ned over hovedet på medarbejdere og virksomhed, så ledelsen bliver frataget ledelsen og den enkelte medarbejder aldrig selv får en rød øre af overskuddet – aldrig.

I snart 14 år har Socialdemokratiet markedsført sine forslag om ØD. Forslagene savner totalt folkelig tiltrækningskraft. Det viser alle opinionsundersøgelser. På trods af, at der er brugt millioner og kæmpemæssige anstrengelser for at sælge ØD, virker forslaget i dag lige så tamt og dødfødt som for 14 år siden. Borgerne ønsker ganske enkelt ikke det socialdemokratiske forslag gennemført. Borgerne er nemlig imod tvang og imod fonde.

Et af de vigtigste formål med den lovgivning, vi behandler her, er at skabe den størst mulige trivsel, harmoni og motivation på den enkelte virksomhed, kort sagt at styrke båndene og samhørigheden mellem medarbejderne og deres virksomhed. Det er klart, at dette mål ikke kan nås ved Socialdemokratiets firkantede tvangsordninger, som sætter skel